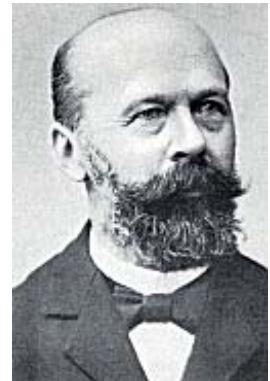

Riesling och Silvaner - Kärlekshistorien som blev intet.

Müller-Thurgau (Rivaner), som länge var den mest odlade varieteten, är en korsning (från 1882) mellan Riesling och Madeleine Royale. Längre trodde man att det var en korsning mellan Riesling och Silvaner, även om uppfinnaren själv (Dr Herman Müller-Thurgau) tidigt hävdade motsatsen.

1882 så korsade nämligen Dr Müller-Thurgau i Geisenheim (där han då var verksam) en mängd olika druvsorter varav en "nr 58" var en korsning mellan Riesling och Sylvaner. 1891 flyttade Dr Müller-Thurgau till Schweiz och tog med sig en samling med korsningar, däribland "nr 58". 1913 så tog druvinspektören August Dern med sig plantor av vad han trodde var "nr 58" från Schweiz tillbaka till Tyskland. Plantor som döptes till just Müller-Thurgau. Det finns dock ett brev från just Dr Müller-Thurgau om att Dern's plantor inte inte var resultatet av korsningen mellan Riesling och Sylvaner, något som alltså numera har bekräftats med DNA-teknik.

1994 bekräftades nämligen Riesling som ena förälder samtigt som man med DNA analys kunde exkludera Sylvaner som den andra. 1996 föreslogs istället Chasselas (Gutedel) som den andra föräldern och 1997 så pekades specifikt Chasselas druvan Admirable de Courtiller ut. Då detta bestämdes med DNA analys så var det väl avgjort en gång för alla, men icke... År 2000 fastställdes (kanske slutgiltigt) att Müller-Thurgau är en avkomma från en korsning mellan Riesling och redan nämnda Madeleine Royal. Chasselas då? Den referens som användes - som skulle varit Admirable de Courtiller - har nämligen visat sig var just Madeleine Royale.

Fortfarande lever dock felaktigheten (Riesling + Sylvaner) kvar i synonymer som exempelvis Rivaner. I Nya Zeeland kallas druvan till och med för Riesling-Sylvaner. Hur som helst, denna mediokra druva är tålig och resistent, samtidigt som den ger stora skördar. Karaktäristiskt är en lätt muskatdoft och lägre syra än Riesling.

Visst kan även vetenskapliga artiklar vara intressanta? För er som har möjligheten kan jag rekommendera att ta hem hela artikeln (referensen).

Referens: Dettweiler Erika et al., *Vitis.*, 2000, 39, 63-65.